

«بسم الله الرحمن الرحيم»

اینک یوم‌الله دیگری است، یوم‌اللهی پیرو یوم‌الله حسین(ع) است، همان یوم‌اللهی است که در 1400 سال پیش در میدان شهادت رخ داد. در آن روز ندای «هل من ناصر ینصرونی» را سر داد اینک موقع آن رسیده که با تمام وجود فریاد سر دهیم که ای حسین جان اگر در آن فضای گرم و خونین کسی به فریادت نرسید و تو را لیبیک نگفت ما یاران و پیروان واقعیات در فضای گرم و خونین خوزستان و در بلندترین ارتفاعات سر به فلک کشیده غرب و دیگر نقاط کشور اسلامی‌مان ایران دست مردانگی مشت کرده و به ندای غریبی و تنهاییات لیبیک می‌گوییم و تا آنجا که امکان دارد و خون در رگ‌هایمان در حرکت است از مکتب اسلام دفاع خواهیم کرد.

سخنی چند با امت حزب‌الله و همیشه در صحنه مریانج دارم، ای امت شهیدپرور تنها پیروزی شما یعنی پیروزی اسلام در سه چیز است اول اعتماد و ایمان به خدا و بندگی در برابر او، دوم وحدت و یکپارچگی شما و پرهیز از تفرقه و نفاق که خواست شیاطین ضد انسانیت و بندگی است، دیگر آنکه اطاعت بی‌چون و چرا از امام خمینی است.

برادران راه امام را بیاموزید و در آن اندیشه کنید خط امام، خط اصیل مکتب تعالی‌بخش اسلام است و تا آخرین دقایق و لحظات زندگیتان دست از یاری امام امت نکشید.

پدر و مادر عزیزم خودم می‌دانم نتوانستم فرزند خوبی برای شما باشم و جوابگویی زحمات پاک و خالصانه شما باشم، از اینکه فرزندان را که سال‌ها برایش زحمت کشیده بودید در راه تنها دوست و یار خود یعنی پروردگار بزرگ تقدیم داشتید اندوهگین نباشید شما باید چون کوه استوار باشید. مبدا یک وقت برای من متأثر شوید!

پدر و مادرم باید شما افتخار کنید که فرزندان در جهاد فی سبیل‌الله و در راه اسلام عزیز به درجه رفیع شهادت که رفیع‌ترین و بزرگترین مقام است نائل گشته است (ما از خداییم و به سوی خدا می‌رویم ان‌الله و انا الیه راجعون).

مالک اول من خدای تبارک و تعالی است و هر چه او خواست ما راضی هستیم. باید در مقابل رضای خدا همچون کوه استوار باشی، مگر نباید انسان در راه خدا از عزیزترین کسانش و بهترین دارایی‌هایش بگذرد؟ سخن دیگر آنکه مگر مکتب ما مکتب سرور شهیدان حسین بن علی(ع) نیست؟ مگر حسین بن علی(ع) در راه اسلام خونش را نریخت تا درخت اسلام را آبیاری کند تا اسلام بماند؟ پس دیگر چه غم و غصه‌ای؟ چه گریه‌ای؟ باید خوشحال باشید و افتخار کنید و از خداوند بخواهید که این قربانی را از شما بپذیرد.

از شما می‌خواهم که از گناهانم درگذرید و مرا حلال کنید. بدانید که خدا اجر شما را خواهد داد و در ضمن از طرف دوستان و آشنایان برایم حلالیت بطلبید.

از برادرانم عاجزانه تقاضا می‌کنم راه مرا با تمام وجود و با تمام قدرت ادامه دهند و تا آنجایی که امکان دارد فکر دنیا و ظواهرش را نکنید اینها همه فانی و گذراست همیشه نظرتان این باشد که در حال مسافرت هستید و پیش خداوند می‌روید که بتوانید با عنایات خاص خداوند در تحقق اسلام در جهان بکوشید. از خواهرانم می‌خواهم که مبدا یک لحظه به حال من گریه کنید باید زینب‌وار چون کوه استوار باشید برای روح فاتحه بخوانید تا آسوده خاطر باشم، خدایا تو را به خون شهیدان قسم مرا با شهدا محشور کن.